

Leonid Yakubovsky se narodil v létě roku 1978 v dnešním Petrohradu do velmi vzdělané rodiny. Když byl ještě miminko přestěhovali se celá rodina na Krym.

2:08 - 2:20

To bylo hezký prostředí. To bylo, jelikož je to na jihu Černého moře, tak je to teplejší prostředí nebo teplejší počasí než v Petrohradu.

Píše se rok 1990 a v Leonidově životě dochází opět ke změně - stěhují se do Izraele. Rodiče se tak rozhodli i proto, že životní úroveň v Sovětském svazu velmi klesala.

00:07:31-00:07:56

Proč, protože Izrael právě v té době zval všechny Židy zpátky do Izraele a dával výborné podmínky pro začátek života, různé podporné programy, atd..., takže odstěhovali jsme se se všemi věcmi do Izraele.

Po ukončení programátorské školy v roce 1997 nastoupil do armády, jelikož to bylo tehdy pro všechny holky a kluky povinné. Svoji službu v armádě si ale představoval jinak.

00:14:12-00:14:39

Nedostal jsem kam jsem chtěl, to znamená že ne do oddělení programátorů nebo IT oddělení a v ten čas už např. nebo právě v tu dobu nebo v ten měsíc už byla plný, takže dali mě, asi nedali, protože je armáda, takže bylo mi řečeno že půjdeš dělat provianta.

Leonid zásoboval různé základny, samozřejmě i ty, kde to nebylo zrovna bezpečné. V té době mu ale nedocházelo, že by se mu mohlo něco stát.

23:09 - 23:15

Naše nákladné auta byly těžké, zabezpečené, to byly neprůstřelné skla a dveře.

23:22 - 23:44

Jeli jsme do různých oblastí klidnějších i neklidnějších, pamatuju, že několikrát my jsme vrátili se zpátky na základnu, pak zjistili, že měli jsme pár děr od nějakých zbraní nebo kulek.

23:55 - 24:08

Jednou jsme jeli a dostali, nevím, jestli to byl odstřelovač nebo nějaký blbec, protože nepochopil, že máme neprůstřelné auto. Takže dostali jsme kulku do čelního skla.

V armádě zůstal ještě půl roku po povinné službě, poté šel studovat ekonomickou vysokou školu a pracoval v bance. Díky moderním technologiím se roku 2005 seznámil se svou ženou Marinou a přestěhoval se za ní do Česka. A jak na něho Česko působilo?

29:45 - 30:02

Česká republika je moc, a vůbec Praha je moc krásná, hezká, taková stará a historická země, oproti Izraeli, který je moc mladá země, takže určitě líbí se mi tady.

30:23 - 30:28

Jediné, co mě překvapuje, že chodí někdy v šortkách v zimě.

A co by vzkázal svému mladšímu já?

33:42 - 33:48

Jít za svým snem, více tlačit jako protlačovat ten sen a poslouchat rodiče.